

Ikke fullt før det renner over.

- Du har sikkert hørt noen som sier at det er ikke fullt før det renner over.

Vi er veldig forskjellige og ulike som mennesker.

Vi kan være beskjedne og mindre beskjedne.

- Noen er veldig forsiktige og liker ikke å stikke seg frem. De liker kanskje heller å være litt i bakgrunnen og liker ikke å komme i sentrum.
- Andre kan være veldig frimodig og elsker å være i sentrum for det som skjer. De kan elske oppmerksomhet, og vil gjerne være midtpunktet.

Rent menneskelig så er det riktig at vi kan være veldig forskjellige som mennesker, og vi kan ha ulike personligheter hvor noen er mer utadvent enn innadvendt, eller omvendt.

Hva er rett?

Watchman Nee uttalte at en av de største åpenbaringene han har fått som kristen er åpenbaringen som vi finner i Galaterbrevet kapittel 2.20:

”Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg.”

Watchman Nee var svært godt utdannet teolog og kunne valgt mange forskjellige yrker med en skolegang med toppkarakterer og det beste utgangspunkt for videre utdannelse. Han forteller selv om en opplevelse han hadde sammen med noen enkle landsby damer som var uten utdannelse og formell kompetanse. Watchman Nee tenkte at han virkelig hadde noe å komme med til denne gruppen. Inntil han hadde brukte litt tid sammen med dem. Han forteller om et Guds nærvær og om en åndelig kraft som han aldri før hadde kjent. Disse damene hadde ikke den teoretiske bakgrunnen på plass, men de hadde kraften, kjærligheten og salvelsen som han manglet! Dette ble en lærepenge for Watchman Nee, han skjønnte at det ikke er menneskets kompetanse, eller egne evner for den saks skyld, som gjør rik, men Guds Ånd og samfunnet med Jesus Kristus.

Watchman forteller videre om at etter han skjønnte og fikk åpenbaring om at han selv er korsfestet med Kristus og at han ikke lever lenger selv, så ble han svært ydmyket av det faktum at han selv ofte hadde kommet i sentrum i forkynnelsen og tjenesten for Gud.

Det er dessverre mange som tenker slik og jeg har selv vært en av dem som tenkte at det var godt Gud har meg. Det som Gud først og fremst ser etter er en tomt hvor han selv kan komme å bygge sitt verk og gjøre sine gjerninger.

Når Gud skulle frelse mennesket, så kom han ikke for å forbedre det gamle mennesket, men for å tilintetgjøre det, gjøre det av med det gamle syndelegemet. Mange forsøker å gjøre så godt de kan og strever med å leve rett. Det kan i beste fall bare gjøre mennesker religiøse! Gud gjør ikke noe menneske religiøst!

Vi kan lese i Romerbrevet kapittel 6 vers 6:

”Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham for at synde-legemet skulle bli tilintetgjort, så vi ikke lenger skal være slaver under synden.”

Gud kom for å gjøre ende på synden og synde-legemet. Han kom ikke for å forsøke å forbedre det gamle mennesket. Derfor er det en helt nødvendig nøkkel for et Guds barn å bli ferdig med det gamle synde-legemet, det gamle mennesket som er en synder. Før var vi alle syndere, men nå gjennom Jesus Kristus så har alle som har tatt imot denne frelsen blitt en ny skapning i Jesus Kristus og er ikke lenger en synder.

Igjen hvis vi går litt tilbake til Romerbrevet kapittel 5 vers 8 og 9 så ser vi dette enda tydeligere.

”Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Hvor meget mer skal vi da, etter at vi er rettfærdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden.”

Her kommer det tydelig frem at vi var syndere, men at vi nå er rettfærdiggjort.

Derfor er det også at vi kan gjøre slik som det står i Romerbrevet kapittel 6 vers 11:

”Slik skal dere også regne dere som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.”

Ved at vi døde bort fra vårt gamle synde-legemet så er vi også satt fri til å leve i frihet fra syndens makt.

Ikke balanse.

- Vi er ikke kalt til å leve i en balanse mellom det å være frimodige og tilbaketrukne. Vi er heller ikke kalt til å være innadvendte eller utadvendte. Vi er kalt til å være oss selv, ledet av Guds Ånd.
- Det å være født på ny, det innebærer å være en ny skapning, og det er noe som løfter vår eksistens bort ifra våre egne ressurser.

Det å være en ny skapning, løfter oss som enkelt mennesker ut av våre egne naturlige ressurser, og inn i en helt ny dimensjon med Guds ressurser.

En Guddommelig dimensjon med en Guddommelig natur, med Guddommelige ressurser og med et Guddommelig kall og en Guddommelig utvelgelse med en Guddommelig hensikt og et Guddommelig mål som er himmelen som endestasjon! (2 .Petersbrev kapittel 1 vers 3 til 10)

- **Det er ikke fullt før det renner over, begynte jeg med.**

Vi skal lese fra Johannes kapittel 7 vers 37 og 38:

”Men på den siste, den store dag i høytiden, stod Jesus og ropte ut: Om noen tørster, han komme til meg og drikke! Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann!”

Det er ikke fult før det renner over! Det er en umulighet å leve i samsvar med et Guddommelig kall, uten å være fylt med Guddommelig kraft!

Vi står ofte med et valg. Vi kan stå ovenfor oppgaver som er umulige!

Hva sier Gud om det som er umulig?

Lukas 1.37:

”For ingenting er umulig for Gud!”

Det finnes ikke noe eller noen ting som er umulig for Gud!

- Det finnes mange ting som er umulig for deg og meg! Mange ting!
- Men, det finnes ingen ting som er umulig for Gud!

Det er mange ting som ser vanskelig ut når vi står ovenfor en oppgave, men det som er avgjørende for oss som Guds barn, er ikke selve oppgaven, men hvor vi ser når vi skal gjøre oppgaven!

Mange av profetene og Guds menn som ble kalt til oppgaver, brukte tid før de forstod hvorfor Gud kalte de!

1. Moses så at han ikke var noe god til å tale!
2. Jeremia syntes han var alt for ung og urutinert!
3. Jonas var redd og rømte!

Alle disse så først på seg selv, før de innså at Gud ikke hadde utvalgt dem fordi de hadde så ekstreme kvaliteter i seg selv. Når Gud mange ganger nok hadde poengtert at de skulle gå fordi Han var med de, så begynte de å få motet tilbake.

- Gud ser ikke til det ytre, men Gud ser etter hva vi ser etter, når vi står i en situasjon som er umulig for oss.

Hva gjør vi når vi møter vanskelige eller umulige oppgaver? Tror vi Gud for det umulige, eller stopper vi opp fordi vi ser på oss selv og omstendighetene?

Vi kan lese om Kong Josafat og hvordan han tenkte i en situasjon han hadde havnet i:

2. Krønikebok kapittel 20 vers 12 og 13:

”Du er vår Gud, vil du ikke holde dom over dem? For vi har ikke styrke nok til å stå imot denne store hæren som kommer mot oss, og vi vet ikke hva vi skal gjøre. Men til deg er våre øyne vendt. Og hele Juda stod der for Herrens åsyn, selv deres små barn, deres hustruer og deres sønner.”

Her ser vi en hjerteholdning som behager Gud! Kong Josafat erkjenner situasjonen, at han og folket ikke har noen mulighet til å løse situasjonen de er kommet opp i!

Det er to viktige ting vi kan lese ut av denne situasjonen:

For det første:

I oss selv, har vi ikke noen av oss, det som skal til! Ikke noen av oss!

For det andre:

Vi løfter våre øyne opp til han som sier om seg selv:

”Ingenting er umulig for meg!”

Gud elsker å gjøre det umulige, mulig!

Gud elsker å gjøre sine ting gjennom de som ingenting er i seg selv!

Gud elsker umulige oppgaver!

Vi skal se hvordan det går i situasjonen for Josafat:

2 Krønikebok kapittel 20 vers 14 og 15:

”Da kom Herrens Ånd over levitten Jehasiel, sønn av Sakarja, sønn av Benaja, sønn av Je`iel, sønn av Mattanja, en av Asafs sønner, mint i forsamlingen. Og han sa: hør etter, hele Juda og dere Jerusalems innbyggere og du Kong Josafat! Så sier Herren til dere: Frykt ikke! Denne store hæren skal dere ikke være redde for. For denne krigen er ikke deres, men Guds.”

Det som skjer når vi erkjenner vår situasjon, og gir den over til Gud, er at han velger å adoptere situasjonen som sin!

Når vi ydmyker oss, og innser at vi selv ikke har det som skal til, også vender oss til Gud om hjelp, så elsker Gud å hjelpe oss!

I Salme 32.8 finner vi et vers som ofte er sitert:

”Jeg vil lære deg og vise deg den vei du skal vandre, jeg vil gi deg råd med mitt øye.”

Det er sant, men jeg tror ofte vi ikke har gjort det som vi trenger å gjøre for at dette verset skal bli en sannhet for deg og meg.

Jeg vil, sier Herren, jeg vil lære deg.

Men, vil vi la oss lære. Søker vi råd hos Gud og venter på Hans svar?

I Salme 37.34 kan vi lese:

”Vent på Herren og ta vare på hans vei!”

Det er livsviktig at vi lærer å gjøre dette som enkelt mennesker og som fellesskap.

Det er bare Gud som kan lede oss rett i vår hverdag! Det er bare Gud som har de beste råd og den beste veiledningen!

Søker vi den?

Kong Josafat gjorde det! Han bestemte seg for å fortelle Gud om sin situasjon og deretter ventet han på Guds svar.

I 1 Samuels bok kapittel 15 kan vi lese:

”Nei, lydighet er bedre enn offer, lydhørhet er bedre enn fett av værer.”

Det er mange ting vi kan få til som mennesker.

Det er mange ting vi kan gjøre som menighet.

Vi er flinke til å holde hjulene i gang.

I Salme 37.34 kan vi lese:

”Vent på Herren og ta vare på hans vei!”

Alt for ofte så gyver vi løs på oppgaver i egen kraft og egne ressurser også gjør vi så godt vi kan. Vi kan til og med være tilfredse med at vi har gjort så godt vi kan! Men, det er ikke godt nok!

Vi er ikke kalt til å tjene Gud i egen kraft og ut fra egne ressurser. Vi kan bare tjene Gud ut fra Hans ressurser og hans kraft.

Hvilke ressurser lever du ut fra?

Er du tom for egne ressurser?

I Matteus kapittel 5 kan vi lese fra vers 3 til 6:

- 3 «Salige er de som er fattige i sin ånd,
for himmelriket er deres.
- 4 Salige er de som sørger,
for de skal trøstes.
- 5 Salige er de ydmyke,
for de skal arve jorden.
- 6 Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten,
for de skal mettes.

Hungrer du?

Er du trett av å leve etter dine egne ressurser? Hør hva Gud foreslår for deg i Jesaja 55 vers 1:

”Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!”

Livet med Gud kan vi bare leve med Guds livet i oss. Livet med Gud kan bare renne over fra våre liv til andres, når det renner over i våre egne liv.

Vi må leve ut det nye livet, ut fra den nye skapningen i Jesus Kristus med de Guddommelige egenskapene som ligger i det nye mennesket. Vi skylder Gud å gjøre det og vi skylder de som er rundt oss å leve slik.

Vi er ikke kalt til å gjøre så godt vi kan. Vi er heller ikke kalt til å leve balanse mellom det å gjøre og det og ikke gjøre. Vi er kalt til å leve ledet av Guds Ånd. Guds Ånd leder oss inn til hvilens vann og lærer oss å hvile, men når vi lever ut fra våre egne ressurser og selv forsøker å finne en balanse mellom ting, da har vi ikke overgitt oss til Gud og Guds Ånd.

Vi kan lese i Romerbrevet kapittel 8 vers 14 til 16:

”For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn. Dere fikk jo ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle frykte. Men dere fikk barnekårets Ånd som gjør at vi roper: Abba, Far! Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn.”

De som drives av Guds Ånd, de er Guds barn. Vi har fått utlevert både fornuft og evnene til å resonere. Vi skal bruke begge deler, men begge disse to egenskapene, må underordnes Ånden.

Ånden kan inspirere og motivere både fornuften og tanken vår, men det er ikke slik at vår fornuft og vår tanke automatisk er det. Derfor er det at vi stadig og alltid trenger å la oss fylle av Den Hellige Ånd, slik at vi vet hvordan vi skal leve og vet hvordan vi skal svare hverandre.

Guds velsignelse til å søke Guds kilder og Hans fylde.

Jesaja 55 vers 1:

”Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!”

- Har du spørsmål eller kommentarer så må du være fri til å ta kontakt på e-mail:

ennyskapning@hotmail.com

med hilsen

Torstein Tveit